

Adım Sonbahar Benim

– Sevgi Salman · 16 Kasım 2012

Bende yeşil arama sararıyor yaprağım,
Mevsimlerden hazanım, bulamazsın güneşi.
Kıraç çöllere döndü susuzluktan toprağım,
Hasretin mekân tuttu yakıyor aşk ateşi.
Mutluluğum kayboldu, hüzün kokuyor tenim,
İlkbaharı yitirdim, adım “sonbahar” benim...

Hicrette duygularım uğramıyorlar cana
Arafta yaşıyorum, sebebi sensin ah yâr.
Dilimde meczup sözler karışır oldu kana
Dün “cennetimsin” derken, nedensiz olduk ağyar
Hazan yeli estikçe toz, toprak, kirdir yenim
İlkbaharı yitirdim, adım “sonbahar” benim...

Daldan düşen yaprağım rüzgârda savrulurken,
Gözüm ile gözyaşım kısır döngü içinde.
İntizara yatkın dil lâl olmuş kavrulurken
Aklımdaki gel gitler neden ile niçinde.
Yetim çocuk misali kalbinden itilenim
İlkbaharı yitirdim, adım “sonbahar” benim...

Yüreğim göçe hazır bilirim yakın vuslat
Vebali ödenir mi kangren olmuş bedenim?
Düşündün mü, ne kadar ince köprüdür sırat?
Kâr kalır mı yanına böyle zulüm edenin?
Hakikâtsiz bir yârin ellerinde bitenim
İlkbaharı yitirdim, adım “sonbahar” benim.

SEVGİ SALMAN
(14-15 KASIM 2012)
ANKARA